

Een Halte Terug
(tekst & muziek: Axel Lukkien)

Ik ken de weg nog steeds uit m'n hoofd
Die weg die zo lang is en meandert naar je deur
Ik droom je huis nog altijd in kleur
Wat hebben wij elkaar niet allemaal beloofd...

Soms in een bui pak ik de fiets
Nooit tot je huis; ik ben geen enge psychopaat
Je woont bovendien allang niet meer in die straat
Maar de herinnering, dat is tenminste iets

Want je zoekt naar wat om vast te pakken; waar moet je beginnen?
Ja, je zoekt naar wat om vast te pakken; waar moet je beginnen?

De gouden kans was altijd te vlug
Het ware geluk, dat was een ogenblik terug
Je doet je ding op je dooie gemak
En veel te laat haal je je ogen uit je zak

En je zoekt naar wat om vast te pakken; waar moet je beginnen?
Ja, je zoekt naar wat om vast te pakken; waar moet je beginnen?
Je moet 't doen met wat je hebt

De dagen gaan altijd te vlug, 't is altijd een halte terug
't is altijd te laat, 't is altijd te kort
Je weet waar je staat maar je weet nooit wat 't wordt
Je ziet pas te laat hoe mooi het was wat je had
En dat is pech, want als je omkijkt is het weg

En je zoekt naar dat gevoel van vroeger; waar moet je beginnen?
Naar je bravoure en naar je cool van vroeger; waar moet je beginnen?

Ik heb er nooit zo erg in geloofd
Dat vals sentiment, dat van die goeie ouwe tijd
Die ijdele spijt, die zit in je hoofd
Want wat je was dat blijft een deel van wat je bent

Maar op een dag is er wat kwijt
Een wens, een gevoel of een onhaalbaar ideaal
Als dat eenmaal went, is het te laat
Als er eentje gaat, dan gaan ze allemaal

En dat je niks meer op z'n plek kunt vinden blijft knagen van binnen
En je zoekt naar dat gevoel van vroeger; waar moet je beginnen
Je komt niet verder dan jezelf

De jaren gaan altijd te vlug, 't is altijd een halte terug
Ik zag nooit wat anders dan het halflege glas
't is altijd heel klein beetje minder dan het was
Je bent al te laat als je beseft wat je had en ik zeg je
het is altijd weer een halte terug, 't is altijd een halte terug

't Is altijd te laat, 't is altijd te kort
Je weet waar je staat maar je weet nooit wat 't wordt
Je ziet pas te laat hoe mooi het was wat je had
En dat is pech
want als je omkijkt is het weg